

ENTREGA DEL TÍTOL D'ACADÈMIC D'HONOR ALS ARQUITECTES SENYORS ALFONS MILÀ I SAGNIER I FREDERIC CORREA I RUIZ*

Avui la Reial Acadèmia Catalana de Belles Arts de Sant Jordi concedeix als arquitectes Alfons Milà i Sagnier i Frederic Correa i Ruiz el títol d'Acadèmics d'Honor, en reconeixement a la seva tasca al llarg de mig segle, amb un conjunt polifacètic d'obres exemplars, adés d'una activitat social, política i docent dignes de remarcar i que justifiquen el seu prestigi i la influència que tenen al nostre país.

Alfons Milà i Frederic Correa van estudiar a l'Escola Tècnica Superior d'Arquitectura de Barcelona i són de les promocions de 1952 i 1953 respectivament. Ambdós gaudeixen del títol de Doctor Arquitecte. Treballen en equip des del principi i són coneguts arreu del món com a CORREA i MILÀ.

Del seu pas per l'escola recorden amb agraïment i tendresa dos magnífics catedràtics dels anys 40: Josep Maria Jujol i Francesc Ràfols, que han marcat la seva obra amb «l'empremta subconscient i amb el temps patent» de la tradició del modernisme català i darrerament el record de Puig i Cadafalch en el seu afany per fer una arquitectura catalana.

Es declaren admiradors de Neutra i Wright i «fascinats per l'arquitectura d'Eivissa i per la seva severitat».

Varen completar la seva formació acadèmica amb l'assistència als cursos del CIAM al Nord d'Itàlia on entraren en contacte amb els arquitectes Albini, Gardela i Rogers. Posteriorment, van treballar uns anys al despatx de Coderch. Totes aquestes experiències, van ajudar a definir els criteris, l'esperit i l'actitud personal que encara avui consideren vigents i que han orientat d'una forma tenaç i persistent la seva obra.

Són conegudes algunes de les frases que reflecteix aquesta forma de ser: «No estàvem disposats a fer res que oblidés la tradició, si bé buscàvem el que era

* En acte celebrat el dia 20 de febrer del 2002.

vàlid en aquell moment»; «Sempre vàrem tenir la preocupació pel context i les preexistències ambientals»; «És important conèixer la moda, per saber així el que no haig de fer» i finalment, «L'arquitectura moderna no és qüestió de forma, sinó como diria Rogers, és una qüestió d'esperit».

Correa i Milà van participar activament en la democratització de les institucions als anys setanta.

La participació de Correa és prou coneguda, no tant la de Milà, però igual d'activa.

Alfons Milà va ser membre de la Junta de Govern del Col·legi d'Arquitectes de Catalunya i Balears de l'any 1971 al 1973, col·laborant en les tasques per dignificar l'exercici professional i combatent la corrupció administrativa, tolerada pels polítics, en l'incompliment de la legislació vigent en l'aplicació de les incompatibilitats i de la normativa urbanística. Milà va ser professor de la Càtedra de Projectes III, de tercer Curs de l'Escola d'Arquitectura de Barcelona, complementant així els ensenyaments de Frederic Correa com a professor d'elements de composició i de Projectes I de primer curs.

Frederic Correa ha estat president del FAD; president dels tribunals del projecte de Fi de Carrera; Professor Emèrit de l'Escola Tècnica Superior d'Arquitectura de Barcelona i jurat de premis nacionals i internacionals de disseny i d'arquitectura. És Acadèmic Corresponent de la Real Academia de Bellas Artes de San Fernando.

Cal mencionar que Frederic Correa ha estat Membre de la Comissió Internacional per a la difusió de la Cultura Catalana de la Generalitat de Catalunya; Membre de la delegació catalana a diversos congressos d'intel·lectuals catalans i sud-americans amb motiu dels viatges del President de la Generalitat de Catalunya a Hispanoamèrica així com Membre de la delegació espanyola a la reunió de Patrimoni Cultural de la Comissió de les Comunitats Europees a Brussel·les.

L'any 1991, Frederic Correa va rebre la Creu de Sant Jordi atorgada per la Generalitat de Catalunya.

Correa i Milà han desenvolupat la seva activitat en camps tan diversos com disseny, interiorisme, rehabilitació, habitatges, edificis d'oficines, edificis industrials, paisatgisme, urbanisme, etc.

La seva obra conjunta ha estat reconeguda amb els següents premis: el premi Delta d'Or de disseny, els premis FAD d'interiorisme i d'arquitectura i amb la medalla d'Or al Mèrit Artístic de la Ciutat de Barcelona.

No puc esmentar per falta de temps totes les seves obres que són l'origen del seu gran prestigi i que els merita per ingressar a l'Acadèmia.

Obres tan diferents com els seus primers habitatges a Cadaqués, la torre Atalaya, les Botigues Olivetti i Furest, els restaurants Reno, Flash-Flash, Il Giardinetto, l'Anella Olímpica, la rehabilitació de la Plaça Reial, la seu de la Diputació de Barcelona i el Museu de Vic són exemples prou significatius de la seva trajectòria professional.

Partint d'idees molt meditades, sorprenents per la seva simplicitat, desenvolupen el projecte i la seva execució amb una gran qualitat arquitectònica.

Es tracta d'una obra molt refinada, fidel als principis del moviment modern, enriquit per aportacions personals i culturals, valorant en cada obra l'exigència de l'entorn, la història del lloc, la tradició i el context cultural.

La gran coherència de la seva obra al llarg de mig segle, d'un gust exigent, especial i depurat, és l'origen d'un estil propi que ha contribuït a millorar la sensibilitat de la gent.

Per finalitzar, destacar l'exercici poc freqüent entre els arquitectes de confessar públicament els seus errors i frustracions professionals al llarg de la seva vida. Completant així la seva tasca docent més enllà de l'Escola. Aquesta sinceritat, honestat i valentia només és possible si es té «llibertat moral».*

Amics Correa i Milà, ens heu donat una lliçó inestimable amb la vostra obra, fruit del vostre exercici professional i de la vostra actitud com a persones. És per mi una gran joia rebre-us com a Acadèmics d'Honor.

JOSEP M. FARGAS I FALP

* La llibertat moral és una experiència humana que resisteix a qualsevol argument que intenti destruir-la. Apareix clarament en la presa de posició moral de la persona enfront de si mateixa. En l'ordre moral, seria més exacte afirmar que el do inicial de la llibertat es converteix en un ideal que hem de conquerir progressivament. El coneixement propi i la rectitud de la nostra voluntat espiritualitzen i alliberen les nostres decisions, en lluita constant en contra del conflicte, la divisió i l'ambigüitat de la nostra condició humana.